

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Accusatio & accusator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

naturæ, potest esse nunc bonus, deinde malus. Præl. 7. num. 21. No. num. 15. & cap. 23. num. 1. & cap. 27. num. 269.

Actus verò vnus & idē exterior, & etiam interior, non potest esse simul bonus, & malus. Præl. 7. num. 21. & No. num. 15. 17. & capit. 23. num. 1.

D Actus interior, & exterior malus concurrens in vnum peccatum, sunt duo entia, & duæ res malæ in genere natura: sed in genere moris sunt vnum peccatum. Et tūc actus exterior malus mortalis necessariò est confitendus: non tamen est necesse confiteri tunc actum interiorem. nam qui confitetur exterius, implicite confitetur interius. Ibidem. non tamen è contra. Ibid. num. 24.

Actus interior mortalis quem non confitutus est actus exterior, necessariò est confitendus. Ibidem. num. 24. & No. 20.

Actus exterior malus est peccatum mortale, quando interior est huiusmodi. Ibid. num. 23. No. 19.

ACCVSATIO ET

Accusator.

A **D** **A** **T** **V** **M** ab aliquo, timore ne accusetur, ei qui iure accusare potest, non potest repeti, cap. 17. num. 14. No. num. 15.

Acci

Accipiens pretium pro accusatione iusta, ad quam tenetur, peccat mortaliter, si est notabile, & tenetur restituere danti. Si verò accipit vt desistat ab ea iniuste, quamuis grauius peccet, non tamen tenetur restituere pretium acceptum, bene tamen damnum illatum. cap. 17. num. 95. & in Nouo num. 96.

Accusatio licita est, etiam si fiat priuata B
utilitatis causa, nec precedat secreta monitio. cap. 18. num. 30.

Per viam accusationis potest procedi contra aliquem, etiam nulla precedente infamia. cap. 18. num. 38.

Accusatus de vero crimine (secreto ta- C
men) non tenetur restituere famam, quam accusator amisit, eo quòd illud non probauit, si illud confiteri non tenebatur. Imò quamuis teneretur confiteri, si non respondet accusatorem calumniari, sed decipi, nec, quamuis respondeat calumniari, si sibi non credatur, eo quòd iudices & reliqui credunt, accusatorem non accusasse contra conscientiam suam. cap. 18. num. 48.

Peccat mort. accusans in iudicio aliquem D
falsi criminis, vel si cum primùm nouit esse falsum, non desistit. cap. 25. num. 31.

Peccat mort. qui paciscitur, vel transigit
in causa criminali adulterij, vel alterius cri-
minis,

40 ADIVRAT. CONTRA DÆMON.

minis, in quo non est infigenda poena sanguinis, non tamen esset mortale in foro conscientiae, si cessaret scandalum. num. 32.

E Accusator, qui, ut discedat à lite iniusta, quicquam accipit, peccat cum obligatione restituendi. Qui ut vincat in causa iusta, utitur instrumētis, vel testimoniis falsis, peccat, non tamen tenetur restituere. & qui omittit accusare aliquem, cuius delictum redundat in magnum damnum Spirituale, vel temporale Reipublicae, peccat mortaliter. num. 32.

A D I V R A T I O

contra Dæmonem.

PECCAT mort. adiurans dæmonem per modum obsecrationis, ut ab eo aliquid discat, vel auxilium accipiat. cap. 11. num. 27. & in No. num. 28.

Licitum est adiurare dæmones per modum coactionis, obstringendo eos Ecclesiasticis exorcismis: vel quando sine inuocatione ipsi dæmones adsunt, ut solent adesse in arreptitiis. Atque licet etiam tunc eos interrogare (sine prece tamen, & sine aliquo societatis pacto) ad aliquorum utilitatem. cap. 11. num. 27. & No. num. 18.

Colloqui